

[Statsministeren.]

Det rigtige er, at man budgetterer en Balance for Grønland paa det forelagte Finanslovsforslag paa saadant noget som 4½ Mill. Kr., hvorunder dels er Koncessionsafgifter og dels er Indkomster af de øvrige Virksomheder, der udøves i Grønland, 3 162 702 Kr. som Indtægt af de forskellige Erhverv paa Grønland og 1 665 000 som Indkomster ved Handelen, og paa den anden Side staar Udgifter, der nogenlunde svarer dertil, saaledes som det er Regelen. Og hvis man vil se tidligere Regnskaber, vil jo en lignende Balance forefindes. Jeg slog op paa et tilfældigt valgt Regnskab, Regnskabet for 1928—29. Det balancerede paa omkring 4 Mill. Kr., og det viste et Tilskud fra Staten for det paagældende Aar paa 618 000 Kr.

Det er derfor ikke umiddelbart indlysende, synes jeg, hvorledes dette Tilskud skulde være et Bevis paa, at den danske Stat udplyndrede og udbyttede den grønlandske Befolkning. Befolkningen i Grønland arbejder ved de faa Næringsveje, som er mulige, og til hvilke den ved Oplæring kan øves. Befolkningen faar en fastsat Betaling for de Varer, den afleverer, og køber igen Varer i Handelen til fastsatte Priser. I begge Tilfælde er Priserne afpasset med det Formaal at skaffe Balance i Tingene, uden smaaligt Hensyn til, om de dækker de virkelige Indkøbspriser eller ikke.

Befolkningen er foruden at være sikret altid at kunne faa det nødvendige til Livets Ophold sikret mod Arbejdsløshed og Sult, sikret i den Udstrækning, som det efterhaanden er vedtaget af Rigsdagen. Sociale Institutioner, Lægevæsen, Sundhedspleje, Sygehuse — 10 Sygehuse og et Antal Læger —, Helbredelsesmidler o. s. v., alt staar fuldkommen gratis til Raadighed for den grønlandske Befolkning.

De offentlige Kasser i Grønland faar en vis Procentdel af Omsætningen i Handelen og udøver ved Hjælp deraf og gennem de valgte Raad en Række Funktioner, derunder baade social Forsorg og Tilsyn med Boligforsyningen og andet af Betydning for Befolkningens Liv.

Der findes i Grønland et Kreyllitbrud, men i dette beskæftiges ingen Grønlændere. Det er fuldkommen afsondret fra den grønlandske Befolkning og betjenes af danske Arbejdere. Dette Brud har en tidligere Regering — det er vist et halvt Hundrede Aar siden — givet i Koncession til et privat Aktieselskab, men Staten har ved den Revision af Koncessionerne, som har

fundet Sted senere, opnaaet at faa en betydelig Andel i Udbyttet af den Omsætning, som finder Sted. Men Udbyttet retter sig naturligvis efter Afsætningen, og jeg kan godt oplyse, at just i disse Tider er Afsætningen svundet som Afsætningen af alt andet. Af denne Andel i Udbyttet dækkes Tilskuddet til den øvrige grønlandske Forvaltning og sociale Forsorg, saa vidt det er muligt, altsaa dækkes de Omkostninger, der er forbundet med Opretholdelsen af det grønlandske Samfund.

Det for Grønland gældende Monopol-system, som det ærede Medlem voldsomt kastede sig over, har bestaaet og udviklet sig gennem halvandet Hundrede Aar. Det ærede Medlem talte om det urimelige i, at man her skulde have vedtaget en Lov, som beskyttede Grønlænderne. Jeg maa sige, at jeg ved ikke, hvilke Motiver Datidens Grundlæggere af dette Monopol-system har haft. Men jeg ved, at Bevarelsen af dette System har skaanet den grønlandske Befolkning for enhver Art af privatkapitalistisk Udbytning.

Det er derfor ganske falsk Tale af det ærede Medlem, naar han hævder, at her sker Udbytning og Undertrykkelse, og selvfølgelig ogsaa falsk, naar man forsøger at bilde nogen ind, at Herredømme over det grønlandske Folk udøves af danske Tjenestemænd, der virker i Grønland. Det er i sig selv fuldkommen urigtigt. Der er omkring 300 danske Tjenestemænd spredt over et mægtigt Omraade i mange forskellige Stillinger, og der er 15 000 Grønlændere, hvis voksne Mænd alle har Valgret til de kommunale Raad, der i høj Grad udøver selvstændig Forvaltning, træffer selvstændige Afgørelser.

Jeg maa derfor hævde, at der er ingen som helst Grund til den Art ondsindede Angreb, som det ærede Medlem nu for anden Gang har rettet mod Forvaltningen i Grønland. At der fremdeles er Opgaver, som venter paa Løsning i dette Land, er utvivlsomt, men det er der ogsaa her i Danmark, ja, selv ovre i Rusland er der utvivlsomt noget, som ikke er, som det burde være, saa vidt jeg forstod det ærede Medlems Tale. Men der er en væsentlig Forskel paa Forholdene i Grønland i Henseende til Behandlingen af Befolkningen der og Behandlingen af Arbejderne ikke blot i andre Kolonier, men ogsaa i andre Lande.

Jeg skal nævne et enkelt Eksempel, som virkelig giver Udtryk for Udøvelse af Tvang og Undertrykkelse. Det er et Dekret angaaende Arbejderforhold, som altsaa ikke hidrører fra Grønland. Dekretet drejer sig